

42000A0712(01)

12.7.2000

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

C 197/3

CONVENȚIE

elaborată de Consiliu în temeiul articolului 34 din Tratatul privind Uniunea Europeană, cu privire la asistența judiciară reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene

ÎNALTELE PĂRȚI CONTRACTANTE la prezenta convenție, state membre ale Uniunii Europene,

FACÂND TRIMITERE la actul Consiliului de elaborare a Convenției cu privire la asistența judiciară reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene,

DORIND să îmbunătățească cooperarea judiciară în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene, fără a aduce atingere dispozițiilor privind protecția libertății individuale,

SUBLINIIND interesul comun al statelor membre de a se asigura că asistența judiciară reciprocă între statele membre este furnizată în mod eficient, rapid și compatibil cu principiile fundamentale de drept intern, și cu respectarea drepturilor individuale și a principiilor Convenției europene pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, semnată la Roma, la 4 noiembrie 1950,

EXPRIMÂNDU-și încrederea în structura și în funcționarea sistemelor lor juridice și în capacitatea tuturor statelor membre de a garanta un proces echitabil,

HOTĂRÂTE să completeze Convenția europeană privind asistența judiciară reciprocă în materie penală din 20 aprilie 1959 și celelalte convenții în vigoare în acest domeniu printr-o Convenție a Uniunii Europene,

RECUNOSCÂND că dispozițiile acestor convenții rămân valabile pentru toate aspectele care nu sunt reglementate de prezenta convenție,

CONSIDERÂND importanța pe care statele membre o acordă consolidării cooperării judiciare, continuând să aplice principiul proporționalității,

REAMINTIND că prezenta convenție stabilește normele de asistență judiciară reciprocă în materie penală, în temeiul principiilor Convenției din 20 aprilie 1959,

CONSIDERÂND, cu toate acestea, că articolul 20 din prezenta convenție reglementează anumite situații specifice cu privire la interceptarea telecomunicațiilor, fără ca aceasta să poată avea efecte asupra situațiilor care nu intră în domeniul de aplicare al convenției,

CONSIDERÂND că principiile generale de drept internațional se aplică în situații care nu sunt reglementate de prezenta convenție,

RECUNOSCÂND că prezenta convenție nu aduce atingere exercitării responsabilităților care revin statelor membre pentru menținerea ordinii publice și pentru apărarea securității interne și că fiecare stat are dreptul de a decide, în conformitate cu articolul 33 din Tratatul privind Uniunea Europeană, condițiile de menținere a ordinii publice și de apărare a securității interne,

CONVIN URMĂTOARELE:

TITLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Relația cu celelalte convenții privind asistența judiciară reciprocă

- (1) Prezenta convenție are ca scop să completeze și să faciliteze aplicarea între statele membre ale Uniunii Europene a dispozițiilor următoarelor:
- (a) Convenția europeană privind asistența judiciară reciprocă în materie penală din 20 aprilie 1959, denumită în continuare „Convenția europeană privind asistența judiciară reciprocă”;
 - (b) protocolul adițional la Convenția europeană privind asistența judiciară reciprocă, din 17 martie 1978;
 - (c) dispozițiile cu privire la asistența judiciară reciprocă în materie penală din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iulie 1985 privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune, semnată la 19 iunie 1990 (denumită în continuare „Convenția de punere în aplicare Schengen”), care nu sunt abrogate în temeiul articolului 2 alineatul (2);
 - (d) capitolul 2 din Tratatul privind extrădarea și asistența judiciară reciprocă în materie penală între Regatul Belgiei, Marele Ducat al Luxemburgului și Regatul Țărilor de Jos, din 27 iunie 1962, modificat prin Protocolul din 11 mai 1974, denumit în continuare „Tratatul Benelux”, în cadrul relațiilor dintre statele membre ale Uniunii Economice Benelux.
- (2) Prezenta convenție nu aduce atingere aplicării dispozițiilor mai favorabile din cuprinsul acordurilor bilaterale sau multilaterale încheiate între statele membre sau, după cum prevede articolul 26 alineatul (4) din Convenția europeană privind asistența judiciară, al înțelegerilor încheiate în domeniul asistenței judiciare reciproce în materie penală pe baza unei legislații uniforme sau a unui regim special care prevede aplicarea reciprocă a măsurilor de asistență judiciară pe teritoriile lor respective.

Articolul 2

Dispoziții privind *acquis-ul Schengen*

- (1) Dispozițiile articolelor 3, 5, 6, 7, 12 și 23 și, în măsura în care sunt pertinente pentru articolul 12, ale articolelor 15 și 16 și, în măsura în care sunt pertinente pentru articolele avute în vedere, ale articolului 1 constituie măsuri care modifică sau au la bază dispozițiile prevăzute de anexa A la Acordul încheiat între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei în ceea ce privește asocierea acestor două state la punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea *acquis-ului Schengen* ⁽¹⁾.
- (2) Dispozițiile articolului 49 litera (a) și ale articolelor 52, 53 și 73 din Convenția de punere în aplicare Schengen se abrogă.

Articolul 3

Proceduri în care asistența judiciară reciprocă este, de asemenea, acordată

- (1) Asistența judiciară reciprocă este, de asemenea, acordată în procedurile privind fapte care se pedepsesc în conformitate cu dreptul intern al statului membru solicitant sau al statului membru solicitat, sau al amândurora, ca încălcări ale normelor de drept urmărite de autoritățile administrative a căror decizie poate da naștere unei căi de atac în fața unei instanțe competente în special în materie penală.
- (2) Asistența judiciară reciprocă este, de asemenea, acordată în cazul procedurilor penale și al procedurilor prevăzute la alineatul (1), pentru fapte sau infracțiuni care pot angaja responsabilitatea unei persoane juridice din statul membru solicitant.

⁽¹⁾ JO L 176, 10.7.1999, p. 36.

Articolul 4

Formalități și proceduri în executarea cererilor de asistență judiciară reciprocă

(1) În cazurile în care asistența judiciară reciprocă este acordată, statul membru solicitat respectă formalitățile și procedurile indicate în mod expres de statul membru solicitant, cu excepția cazului în care există o dispoziție contrară a prezentei convenții și în măsura în care aceste formalități și proceduri nu sunt contrare principiilor fundamentale de drept ale statului membru solicitat.

(2) Statul membru solicitat execută cererea de asistență judiciară de îndată ce este posibil, ținând seama pe deplin de termenele procedurale sau de altă natură indicate de statul membru solicitant. Acesta din urmă explică motivele acestor termene.

(3) Atunci când cererea nu poate fi executată, sau nu poate fi executată în întregime, în conformitate cu exigențele statului membru solicitant, autoritățile statului membru solicitat informează imediat autoritățile statului membru solicitant cu privire la aceasta și arată condițiile în care cererea ar putea fi executată. Autoritățile statului membru solicitant și ale statului membru solicitat pot ulterior să convină asupra urmării cererii, dacă este cazul subordonând-o condițiilor menționate.

(4) În cazul în care este previzibil că termenul fixat de către statul membru solicitant pentru executarea cererii sale nu poate fi respectat și în cazul în care motivele menționate la alineatul (2) a doua teză arată concret că orice întârziere va stânjeni considerabil procedura desfășurată în statul membru solicitant, autoritățile statului membru solicitat indică imediat timpul considerat necesar pentru executarea cererii. Autoritățile statului membru solicitant indică imediat dacă cererea este cu toate acestea menținută. Autoritățile statului membru solicitant și ale statului membru solicitat pot ulterior să convină asupra urmării cererii.

Articolul 5

Trimiterea și comunicarea actelor de procedură

(1) Fiecare stat membru trimite direct prin poștă persoanelor care se află pe teritoriul unui alt stat membru actele de procedură care le sunt destinate.

(2) Trimiterea actelor de procedură nu se poate efectua prin intermediul autorităților competente ale statului membru solicitat decât în cazul în care:

- (a) adresa persoanei căreia îi este destinat actul este necunoscută sau nesigură;
- (b) regulile de procedură care se aplică de către statul membru solicitant impun să se facă dovada comunicării actului către destinatar, alta decât cea care poate fi obținută prin poștă;
- (c) actul nu a putut fi comunicat prin poștă sau
- (d) statul membru solicitant are motive întemeiate să considere că poșta poate fi ineficace sau nepotrivită.

(3) Când există motive să se creadă că destinatarul nu înțelege limba în care este redactat actul, acest act – sau cel puțin pasajele importante din acesta – trebuie tradus în limba (sau în una dintre limbile) statului membru pe teritoriul căruia se găsește destinatarul. În cazul în care autoritatea de la care emană actul știe că destinatarul nu cunoaște decât o altă limbă, actul – sau cel puțin pasajele importante din acesta – trebuie tradus în această altă limbă.

(4) Toate actele de procedură sunt însoțite de o notă care indică faptul că destinatarul poate obține de la autoritatea de la care emană actul, sau de la alte autorități ale statului membru respectiv, informații asupra drepturilor și obligațiilor sale cu privire la act. Alineatul (3) se aplică, de asemenea, acestei note.

(5) Prezentul articol nu aduce atingere aplicării articolelor 8, 9 și 12 din Convenția europeană de asistență judiciară și a articolelor 32, 34 și 35 din Tratatul Benelux.

Articolul 6

Transmiterea cererilor de asistență

(1) Cererile de asistență și schimburile spontane de informații prevăzute la articolul 7 se fac în scris, sau prin orice mijloc care permite obținerea unei înregistrări scrise în condiții care să permită statului membru destinatar să verifice autenticitatea acestora. Cererile sunt transmise direct între autoritățile judiciare competente teritorial pentru a le prezenta și a le executa și li se răspunde pe aceeași cale, cu excepția cazului în care există o dispoziție contrară în prezentul articol.

Orice denunț adresat de un stat membru în vederea urmăririi în fața instanțelor altui stat membru, în sensul articolului 21 din Convenția europeană de asistență judiciară și al articolului 42 din Tratatul Benelux, poate face obiectul comunicărilor directe între autoritățile judiciare competente.

(2) Alineatul (1) nu aduce atingere posibilității de a trimite sau de a returna cererile în cazuri speciale:

- (a) de la o autoritate centrală a unui stat membru la o autoritate centrală a altui stat membru sau
- (b) de la o autoritate judiciară a unui stat membru la o autoritate centrală a altui stat membru sau viceversa.

(3) Fără să aducă atingere alineatului (1), Regatul Unit și respectiv Irlanda pot indica în momentul notificării prevăzute la articolul 27 alineatul (2) că cererile și comunicările care le sunt transmise trebuie, după cum se specifică în declarație, să treacă prin autoritatea lor centrală. Aceste state membre pot oricând, printr-o altă declarație, să restrângă domeniul de aplicare a acestei declarații pentru a consolida efectul alineatului (1). Ele procedează astfel atunci când dispozițiile Convenției de punere în aplicare Schengen cu privire la asistență intră în vigoare pentru ele.

Orice stat membru poate aplica principiul reciprocității în ceea ce privește declarațiile menționate anterior.

(4) Orice cerere de asistență judiciară poate, în caz de urgență, să fie prezentată prin intermediul Organizației Internaționale a Poliției Criminale (Interpol) sau al oricărui organ competent în conformitate cu dispozițiile adoptate în temeiul Tratatului privind Uniunea Europeană.

(5) În cazul cererilor făcute în temeiul articolelor 12, 13 sau 14, dacă autoritatea competentă este, într-un stat membru, o autoritate judiciară sau o autoritate centrală și, în celălalt stat membru, o autoritate de poliție sau vamală, cererile și răspunsurile pot fi schimbate direct între aceste autorități. Alineatul (4) se aplică acestor contacte.

(6) În cazul cererilor de asistență cu privire la urmăriri asemeni celor prevăzute la articolul 3 alineatul (1), dacă autoritatea competentă este, într-un stat membru, o autoritate judiciară sau o autoritate centrală și, în celălalt stat membru, o autoritate administrativă, cererile și răspunsurile pot fi schimbate direct între aceste autorități.

(7) În momentul notificării prevăzute la articolul 27 alineatul (2), un stat membru poate declara că nu este obligat prin alineatul (5) prima teză sau prin alineatul (6) din prezentul articol sau prin ambele dispoziții sau că nu le va aplica decât în anumite condiții, pe care le precizează. Această declarație poate fi retrasă sau modificată în orice moment.

(8) Cererile sau comunicările menționate în continuare sunt făcute prin intermediul autorităților centrale ale statelor membre:

- (a) cererile de transfer temporar sau de tranzit al persoanelor deținute prevăzute la articolul 9 din prezenta convenție, precum și la articolul 11 al Convenției europene de asistență judiciară și la articolul 33 din Tratatul Benelux;
- (b) informațiile privind condamnările prevăzute la articolul 22 din Convenția europeană de asistență judiciară și la articolul 43 al Tratatului Benelux. Cu toate acestea, cererile de copii de pe hotărârile de condamnare și măsurile prevăzute la articolul 4 din Protocolul adițional la Convenția europeană de asistență judiciară pot fi adresate direct autorităților competente.

Articolul 7

Schimbul spontan de informații

- (1) În limita dreptului lor intern, autoritățile competente ale statelor membre pot, fără ca o cerere să fi fost prezentată în acest sens, să schimbe informații privind infracțiuni, precum și încălcări ale normelor de drept prevăzute la articolul 3 alineatul (1), a căror sancționare sau soluționare intră în competența autorității destinate în momentul în care informația este furnizată.
- (2) Autoritatea care furnizează informația poate, în conformitate cu dreptul său intern, să subordoneze anumitor condiții utilizarea sa de către autoritatea destinatară.
- (3) Autoritatea destinatară este obligată să respecte aceste condiții.

TITLUL II

CERERI PRIVIND ANUMITE FORME SPECIALE DE ASISTENȚĂ

Articolul 8

Restituirea

- (1) Statul membru solicitat poate, la cererea statului membru solicitant și fără a aduce atingere drepturilor terților de bună credință, să pună la dispoziția statului solicitant obiecte obținute prin mijloace ilicite în vederea restituirii acestora proprietarului legitim.
- (2) În cadrul aplicării articolelor 3 și 6 din Convenția europeană de asistență judiciară, precum și a articolului 24 alineatul (2) și a articolului 29 din Tratatul Benelux, statul membru solicitat poate renunța fie înainte, fie după remiterea lor statului membru solicitant, la returnarea obiectelor care au fost remise statului membru solicitant, în cazul în care acest lucru poate favoriza restituirea acestor obiecte proprietarului legitim. Nu se aduce atingere drepturilor terților de bună credință.
- (3) În cazul în care statul membru solicitat renunță la returnarea obiectelor înaintea remiterii lor statului membru solicitant, el nu are nici drept de gaj asupra lor, nici alt drept de acțiune care ar decurge din legislația fiscală sau vamală aplicată acestor obiecte.

Renunțarea în conformitate cu alineatul (2) nu aduce atingere dreptului statului membru solicitat de a percepe impozite sau taxe de la proprietarul legitim.

Articolul 9

Transferul temporar al persoanelor deținute, în scopul cercetării

- (1) În cazul unui acord între autoritățile competente ale statelor membre în cauză, un stat membru care a cerut o anchetă care necesită prezența unei persoane deținute pe teritoriul său poate să transfere temporar această persoană pe teritoriul statului membru unde trebuie să aibă loc cercetarea.
- (2) Acordul prevede modalitățile de transfer temporar al respectivei persoane și termenul în care ea trebuie retransferată pe teritoriul statului membru solicitant.
- (3) În cazul în care este necesar ca persoana în cauză să consimtă cu privire la transfer, o declarație de consimțământ sau o copie a acesteia este transmisă fără întârziere statului membru solicitat.
- (4) Perioada de detenție pe teritoriul statului membru solicitat se scade din durata detenției pe care trebuie sau va trebui să o execute persoana în cauză pe teritoriul statului membru solicitant.
- (5) Dispozițiile articolului 11 alineatele (2) și (3) și ale articolelor 12 și 20 din Convenția europeană privind asistența judiciară reciprocă se aplică *mutatis mutandis* prezentului articol.
- (6) În momentul notificării prevăzute la articolul 27 alineatul (2), fiecare stat membru poate declara că, pentru realizarea acordului menționat la alineatul (1) din prezentul articol, se va cere consimțământul menționat la alineatul (3) din prezentul articol sau că acest consimțământ va fi cerut numai în anumite condiții precizate în declarație.

Articolul 10

Audierea prin videoconferință

- (1) În cazul în care o persoană care se află pe teritoriul unui stat membru trebuie să fie audiată ca martor sau ca expert de către autoritățile judiciare ale unui alt stat membru, acesta din urmă poate cere, dacă este inoportun sau imposibil pentru persoana care trebuie audiată să se înfățișeze personal pe teritoriul său, ca audierea să aibă loc prin videoconferință, în conformitate cu alineatele (2)-(8).
- (2) Statul membru solicitat este de acord cu audierea prin videoconferință în măsura în care recurgerea la această metodă nu este contrară principiilor fundamentale ale dreptului său și cu condiția de a dispune de mijloacele tehnice care permit efectuarea audierii. În cazul în care statul membru solicitat nu dispune de mijloacele tehnice care permit realizarea unei videoconferințe, statul membru solicitant le poate pune la dispoziția statului membru solicitat, cu acordul acestuia.
- (3) Cererile de audiere prin videoconferință conțin, în afară de informațiile prevăzute la articolul 14 din Convenția europeană privind asistența judiciară reciprocă și la articolul 37 din Tratatul Benelux, motivul pentru care nu este de dorit sau nu este posibil ca martorul sau expertul să fie prezent personal la audiere, denumirea autorității judiciare și numele persoanelor care procedează la audiere.
- (4) Autoritatea judiciară a statului membru solicitat citează persoana în cauză pentru a se înfățișa, în conformitate cu formele prevăzute de legislația sa.
- (5) Următoarele norme se aplică audierii prin videoconferință:
- (a) audierea are loc în prezența unei autorități judiciare a statului membru solicitat, asistată dacă este cazul de un interpret; această autoritate este de asemenea responsabilă cu identificarea persoanei audiate și cu respectarea principiilor fundamentale de drept ale acestui stat membru. În cazul în care autoritatea judiciară a statului membru solicitat apreciază că principiile fundamentale de drept ale acestui stat membru nu sunt respectate în timpul audierii, aceasta ia imediat măsurile necesare pentru a se asigura că audierea se desfășoară în conformitate cu principiile menționate;
 - (b) autoritățile competente ale statului membru solicitant și ale statului membru solicitat convin, dacă este cazul, asupra măsurilor pentru protecția persoanei care trebuie audiată;
 - (c) audierea este realizată direct de către autoritatea judiciară a statului membru solicitant, sau sub conducerea sa, în conformitate cu dreptul său intern;
 - (d) la cererea statului membru solicitant sau a persoanei care trebuie audiată, statul membru solicitat se asigură ca aceasta să fie asistată de un interpret, după caz;
 - (e) persoana care trebuie audiată poate invoca dreptul de a nu depune mărturie care i-ar fi recunoscut prin legea fie a statului membru solicitat, fie a statului membru solicitant.
- (6) Fără a aduce atingere vreunei măsuri convenite cu privire la protecția persoanelor, autoritatea judiciară a statului membru solicitat întocmește, după încheierea audierii, un proces-verbal care indică data și locul audierii, identitatea persoanei audiate, identitatea și calitatea tuturor celorlalte persoane din statul membru solicitat care au participat la audiere, toate eventualele depuneri de jurământ și condițiile tehnice în care s-a desfășurat audierea. Acest act este transmis de către autoritatea competentă a statului membru solicitat autorității competente a statului membru solicitant.
- (7) Costul stabilirii legăturii video, costurile legate de punerea la dispoziție a legăturii video în statul membru solicitat, remunerarea interpreților pe care îi pune la dispoziție și indemnizațiile plătite martorilor și experților, precum și cheltuielile lor de deplasare în statul membru solicitat, sunt rambursate de către statul membru solicitant statului membru solicitat, cu excepția cazului în care acesta renunță la rambursarea totală sau parțială a cheltuielilor.
- (8) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru ca, atunci când martorii sau experții sunt audiați pe teritoriul său în conformitate cu prezentul articol și refuză să depună mărturie atunci când sunt obligați să o facă, sau dau depoziții false, dreptul său intern să se aplice așa cum s-ar aplica dacă audierea ar avea loc în cadrul unei proceduri naționale.
- (9) Statele membre pot, dacă doresc, să aplice, de asemenea, dispozițiile prezentului articol, când este cazul și cu acordul autorităților lor judiciare competente, audierilor prin videoconferință la care participă o persoană urmărită penal. În acest caz, decizia de a ține videoconferința și modul în care aceasta se desfășoară trebuie să facă obiectul unui acord între statele membre în cauză și să fie conforme cu dreptul lor intern și cu instrumentele internaționale în domeniu, inclusiv cu Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale din 1950.

Orice stat membru poate, atunci când face notificarea prevăzută la articolul 27 alineatul (2), să declare că nu aplică primul paragraf. Această declarație poate fi retrasă în orice moment.

Audierile nu pot avea loc decât dacă persoana urmărită penal consimte la aceasta. Consiliul adoptă într-un instrument juridic obligatoriu normele care pot fi necesare pentru asigurarea protecției drepturilor persoanelor urmărite penal.

Articolul 11

Audierea martorilor și a experților prin teleconferință

(1) În cazul în care o persoană care se află pe teritoriul unui stat membru trebuie audiată ca martor sau ca expert de către autoritățile judiciare ale altui stat membru, acesta din urmă poate solicita, atunci când dreptul său intern prevede acest lucru, asistența primului stat membru pentru ca audierea să poată avea loc prin teleconferință, în conformitate cu dispozițiile alineatelor (2)-(5).

(2) O audiere prin teleconferință nu poate avea loc decât dacă martorul sau expertul acceptă ca audierea să se realizeze în acest mod.

(3) Statul membru solicitat consimte la audierea prin teleconferință în măsura în care recurgerea la această metodă nu este contrară principiilor fundamentale ale dreptului său.

(4) Cererile de audiere prin teleconferință conțin, în afară de informațiile prevăzute la articolul 14 din Convenția europeană de asistență judiciară și la articolul 37 din Tratatul Benelux, denumirea autorității judiciare și numele persoanelor care realizează audierea, precum și o indicație potrivit căreia martorul sau expertul este dispus să ia parte la audierea prin teleconferință.

(5) Modalitățile practice de audiere sunt convenite de comun acord de către statele membre în cauză. Acceptând aceste modalități, statul membru solicitat se obligă:

- (a) să notifice martorului sau expertului respectiv ora și locul audierii;
- (b) să asigure identificarea martorului sau expertului;
- (c) să verifice dacă martorul sau expertul acceptă audierea prin teleconferință.

Statul membru solicitat își poate da consimțământul sub rezerva aplicării, integrale sau parțiale, a dispozițiilor pertinente ale articolului 10 alineatele (5) și (8). Cu excepția cazului în care s-a convenit altfel, dispozițiile articolului 10 alineatul (7) se aplică *mutatis mutandis*.

Articolul 12

Livrările supravegheate

(1) Fiecare stat membru se angajează ca, la cererea altui stat membru, livrări supravegheate să poată fi autorizate pe teritoriul său în cadrul anchetelor penale cu privire la infracțiuni ce pot duce la extrădare.

(2) Decizia de a recurge la livrări supravegheate este luată în fiecare caz în parte de către autoritățile competente ale statului membru solicitat, cu respectarea dreptului intern al acestui stat membru.

(3) Livrările supravegheate se derulează în conformitate cu procedurile prevăzute de statul membru solicitat. Puterea de a acționa, conducerea și controlul operațiunii aparțin autorităților competente ale acestui stat membru.

Articolul 13

Echipe comune de anchetă

(1) Autoritățile competente a cel puțin două state membre pot, de comun acord, să constituie o echipă comună de anchetă, cu un obiectiv precis și pentru o durată limitată care poate fi prelungită cu acordul tuturor părților, pentru efectuarea de anchete penale într-unul sau în mai multe dintre statele membre care constituie echipa. Componența echipei este stabilită în acord.

O echipă comună de anchetă poate fi constituită, în special, când:

- (a) în cadrul unei proceduri de anchetă efectuate de un stat membru pentru descoperirea infracțiunilor, trebuie să se efectueze anchete dificile și care presupun mobilizarea de mijloace importante, care privesc și alte state membre;
- (b) mai multe state membre efectuează anchete asupra infracțiunilor care, datorită faptelor care le-au generat, impun o acțiune coordonată și concertată în statele membre respective.

Cererea de constituire a unei echipe comune de anchetă poate fi formulată de oricare dintre statele membre interesate. Echipa este constituită într-unul dintre statele membre în care ancheta trebuie efectuată.

(2) În afară de indicațiile prevăzute de dispozițiile pertinente ale articolului 14 din Convenția europeană privind asistența judiciară reciprocă și ale articolului 37 din Tratatul Benelux, cererile de constituire a unei echipe comune de anchetă cuprind și propuneri privind componența echipei.

(3) Echipa comună de anchetă intervine pe teritoriul statelor membre care o constituie în condițiile generale următoare:

- (a) responsabilul echipei este un reprezentant al autorității competente - participant la anchetele penale - a statului membru pe teritoriul căruia intervine echipa. Responsabilul echipei acționează în limitele competențelor sale în conformitate cu dreptul intern;
- (b) echipa își desfășoară operațiunile în conformitate cu dreptul statului membru pe teritoriul căruia intervine. Membrii echipei își îndeplinesc sarcinile sub responsabilitatea persoanei prevăzute la litera (a), ținând seama de condițiile stabilite de către propriile lor autorități în acordul privind constituirea echipei;
- (c) statul membru pe teritoriul căruia intervine echipa creează condițiile de organizare necesare pentru a-i facilita intervenția.

(4) În prezentul articol, membri ai echipei comune de anchetă care provin din alte state membre decât cel pe teritoriul căruia intervine echipa sunt desemnați ca membri „detașați” pe lângă echipă.

(5) Membrii detașați pe lângă echipa comună de anchetă sunt abilitați să fie prezenți atunci când sunt luate măsuri de anchetă în statul membru de intervenție. Cu toate acestea, responsabilul de echipă poate, din motive particulare, să decidă altfel, cu respectarea dreptului statului membru pe teritoriul căruia intervine echipa.

(6) Membrii detașați pe lângă echipa comună de anchetă li se poate încredința, în conformitate cu dreptul statului membru de intervenție, de către responsabilul de echipă, sarcina de a lua anumite măsuri în anchetă, cu consimțământul autorităților competente ale statului membru de intervenție și ale statului membru care a detașat membri.

(7) Când echipa comună de anchetă are nevoie să fie luate măsuri de anchetă într-unul dintre statele membre care au constituit-o, membrii detașați pe lângă echipă de către statul membru respectiv pot cere autorităților lor competente să ia aceste măsuri. Aceste măsuri sunt examinate în statul membru respectiv în funcție de condițiile care s-ar aplica dacă acestea ar fi cerute în cadrul unei anchete naționale.

(8) Când echipa comună de anchetă are nevoie de ajutor din partea unui stat membru, altul decât cele care au constituit-o, sau din partea unui stat terț, cererea de asistență poate fi adresată de către autoritățile competente ale statului de intervenție autorităților competente ale celui alt stat interesat, în conformitate cu instrumentele sau înțelegerile pertinente.

(9) Un membru detașat pe lângă echipa comună de anchetă poate, în conformitate cu dreptul său intern și în limitele competențelor sale, să furnizeze echipei informații care sunt disponibile în statul membru care l-a detașat în vederea anchetei penale efectuate de echipă.

(10) Informațiile obținute în mod legal de către un membru sau de către un membru detașat în cadrul participării sale la o echipă comună de anchetă, și care nu pot fi obținute în alt mod de către autoritățile competente ale statului membru respectiv, pot fi utilizate în următoarele scopuri:

- (a) în scopul pentru care echipa a fost constituită;
- (b) pentru a descoperi, a ancheta și a urmări alte infracțiuni penale, sub rezerva consimțământului prealabil al statului membru în care informația a fost obținută. Consimțământul nu poate fi refuzat decât în cazurile în care utilizarea informației ar reprezenta un pericol pentru anchetele penale efectuate în statul membru respectiv, sau pentru care acest stat membru ar putea refuza asistența;

- (c) pentru securitatea publică și fără a aduce atingere dispozițiilor de la litera (b) în cazul în care, în continuare, este deschisă o anchetă penală;
- (d) în alte scopuri, în cazul în care s-a convenit aceasta de către statele membre care au constituit echipa.

(11) Dispozițiile prezentului articol nu aduc atingere altor dispoziții sau înțelegeri existente cu privire la constituirea sau intervenția echipelor comune de anchetă.

(12) În măsura în care dreptul statelor membre respective sau dispozițiile oricărui instrument juridic aplicabil între acestea o permit, pot fi încheiate înțelegeri pentru ca anumite persoane, altele decât reprezentanții autorităților competente ale statelor membre care au constituit echipa comună de anchetă, să ia parte la activitățile echipei. Poate fi vorba, de exemplu, de agenți ai organelor create în temeiul Tratatului privind Uniunea Europeană. Drepturile conferite membrilor și membrilor detașați pe lângă echipă în temeiul prezentului articol nu se aplică acestor persoane, cu excepția cazului în care o dispoziție contrară figurează explicit în acord.

Articolul 14

Anchete sub acoperire

(1) Statul membru solicitant și statul membru solicitat pot conveni să își acorde asistență reciproc pentru realizarea anchetelor penale efectuate de investigatori sub acoperire sau cu o identitate fictivă (anchete sub acoperire).

(2) Autoritățile competente ale statului membru solicitat decid, în fiecare caz în parte, asupra răspunsului care trebuie dat la cerere, ținând seama în mod corespunzător de dispozițiile de drept material și procedural intern. Cele două state membre convin, cu respectarea dispozițiilor de drept material și procedural intern, durata anchetei sub acoperire, modalitățile precise de realizare și statutul juridic al investigatorilor implicați în desfășurarea ei.

(3) Anchetele sub acoperire sunt efectuate în conformitate cu dispozițiilor de drept material și procedural intern ale statului membru pe teritoriul căruia se desfășoară. Statele membre interesate cooperează pentru a asigura pregătirea și supravegherea anchetei și pentru a lua măsuri privind securitatea investigatorilor sub acoperire sau cu identitate fictivă.

(4) În momentul notificării prevăzute la articolul 27 alineatul (2), orice stat membru poate declara că nu este obligat prin prezentul articol. Această declarație poate fi retrasă în orice moment.

Articolul 15

Răspunderea penală a funcționarilor

În timpul operațiunilor prevăzute la articolele 12, 13 și 14, funcționarii unui stat membru, altul decât statul membru de intervenție, sunt asimilați funcționarilor acestuia în ceea ce privește infracțiunile cărora le-ar fi victime sau pe care le-ar comite.

Articolul 16

Răspunderea civilă a funcționarilor

(1) Atunci când, în conformitate cu articolele 12, 13 și 14, funcționarii unui stat membru sunt în misiune pe teritoriul altui stat membru, primul stat membru răspunde pentru prejudiciile pe care aceștia le produc în timpul misiunii, în conformitate cu dreptul statului membru pe teritoriul căruia aceștia operează.

(2) Statul membru pe teritoriul căruia sunt produse prejudiciile menționate la alineatul (1) își asumă repararea acestor prejudicii, în condițiile care se aplică prejudiciilor cauzate de proprii săi funcționari.

(3) Statul membru al cărui funcționari au cauzat prejudicii, indiferent cui, pe teritoriul altui stat membru, rambursează integral acestuia din urmă sumele achitate victimelor sau persoanelor îndreptățite în numele lor.

(4) Fără a aduce atingere exercitării drepturilor sale față de terți și cu excepția dispoziției de la alineatul (3), fiecare stat membru renunță, în cazul prevăzut la alineatul (1), să ceară altui stat membru rambursarea valorii prejudiciilor pe care le-a suportat.

TITLUL III

INTERCEPTAREA TELECOMUNICAȚIILOR

Articolul 17

Autoritatea competentă pentru a ordona interceptarea telecomunicațiilor

În sensul aplicării dispozițiilor articolelor 18, 19 și 20, se înțelege prin „autoritate competentă” o autoritate judiciară sau, atunci când autoritățile judiciare nu sunt competente în domeniul reglementat de dispozițiile menționate, o autoritate competentă echivalentă desemnată în conformitate cu articolul 24 alineatul (1) litera (e), și care acționează în scopul unei anchete penale.

Articolul 18

Cereri de interceptare a telecomunicațiilor

(1) O autoritate competentă a statului membru solicitant poate, în scopul unei anchete penale și în conformitate cu cerințele legislației sale interne, să adreseze unei autorități competente a statului membru solicitat o cerere pentru:

- (a) interceptarea unor telecomunicații și transmiterea lor imediată statului membru solicitant sau
- (b) interceptarea înregistrării și transmiterea ulterioară a înregistrării telecomunicațiilor statului membru solicitant.

(2) Cereri în temeiul alineatului (1) pot fi prezentate, în ceea ce privește utilizarea mijloacelor de telecomunicație de către persoana supusă interceptării, în cazul în care aceasta se află în:

- (a) statul membru solicitant, și când acesta are nevoie de ajutorul tehnic al statului membru solicitat pentru a putea intercepta comunicațiile persoanei interceptate;
- (b) statul membru solicitat, și când comunicațiile persoanei interceptate pot fi interceptate în acest stat;
- (c) într-un stat membru terț, care a fost informat în conformitate cu articolul 20 alineatul (2) litera (a), și când statul membru solicitant are nevoie de ajutorul tehnic al statului membru solicitat pentru a intercepta comunicațiile persoanei interceptate.

(3) Prin derogare de la articolul 14 din Convenția europeană privind asistența judiciară reciprocă și de la articolul 37 din Tratatul Benelux, cererile prezentate în conformitate cu prezentul articol trebuie:

- (a) să indice autoritatea care prezintă cererea;
- (b) să confirme că un ordin sau un mandat de interceptare legal a fost emis în cadrul unei anchete penale;
- (c) să conțină informații care să permită identificarea persoanei supuse interceptării;
- (d) să indice comportamentul infracțional care face obiectul anchetei;
- (e) să menționeze durata dorită a interceptării și
- (f) în cazul în care este posibil, să conțină date tehnice suficiente, în special numărul pertinent de conectare la rețea, pentru a permite rezolvarea cererii.

(4) Când cererea este prezentată în conformitate cu alineatul (2) litera (b), ea trebuie să conțină și o descriere a faptelor. Statul membru solicitat poate solicita orice informație suplimentară pe care o consideră necesară pentru a-i permite să aprecieze dacă măsura solicitată ar fi luată într-o cauză națională similară.

(5) Statul membru solicitat se angajează să dea curs cererilor prezentate în temeiul alineatului (1) litera (a):

- (a) atunci când cererea este prezentată în conformitate cu alineatul (2) literele (a) și (c), de îndată ce a primit informațiile enumerate la alineatul (3). Statul membru solicitat poate autoriza interceptarea fără alte formalități;

- (b) când cererea este prezentată în conformitate cu alineatul (2) litera (b), de îndată ce a primit informațiile menționate la alineatele (3) și (4) și când măsura solicitată ar fi luată într-o cauză națională similară. Statul membru solicitat poate condiționa acordul său de respectarea condițiilor care ar trebui respectate într-o cauză națională similară.
- (6) Când transmiterea imediată nu este posibilă, statul membru solicitat se angajează să dea curs cererilor adresate în conformitate cu alineatul (1) litera (b), de îndată ce a primit informațiile menționate la alineatele (3) și (4) și când măsura solicitată ar fi luată într-o cauză națională similară. Statul membru solicitat poate condiționa acordul său de respectarea condițiilor care ar trebui respectate într-o cauză națională similară.
- (7) În momentul notificării menționate la articolul 27 alineatul (2), un stat membru poate declara că nu este obligat să respecte alineatul (6) decât în cazul în care nu este în măsură să asigure o transmitere imediată. În acest caz, celelalte state membre pot aplica principiul reciprocității.
- (8) Când formulează o cerere în conformitate cu alineatul (1) litera (b), statul membru solicitant poate, în cazul în care are un motiv special să o facă, să solicite și o transcriere a înregistrării. Statul membru solicitat examinează aceste cereri în conformitate cu normele materiale și procedurale de drept intern.
- (9) Statul membru care primește informațiile transmise în temeiul alineatelor (3) și (4) le tratează în mod confidențial în conformitate cu legislația internă.

Articolul 19

Interceptarea telecomunicațiilor pe teritoriul național prin intermediul furnizorilor de servicii

- (1) Statele membre se asigură că sistemele de servicii de telecomunicații care operează pe teritoriul lor *via* o stație terestră și care, în vederea interceptării legale a comunicațiilor unei persoane interceptate prezente într-un alt stat membru, nu sunt direct accesibile pe teritoriul acestui din urmă stat, pot fi făcute direct accesibile în vederea interceptării legale de către statul membru menționat prin intermediul unui furnizor de servicii desemnat, prezent pe teritoriul său.
- (2) În cazul menționat la alineatul (1), autoritățile competente ale unui stat membru pot, în vederea unei anchete penale, în conformitate cu legislația internă aplicabilă și cu condiția ca persoana supusă interceptării să fie prezentă în acest stat membru, să procedeze la interceptarea prin intermediul unui furnizor de servicii desemnat prezent pe teritoriul său fără intervenția statului membru pe teritoriul căruia se află stația terestră.
- (3) Alineatul (2) se aplică și atunci când se procedează la interceptare ca urmare a unei cereri prezentate în conformitate cu articolul 18 alineatul (2) litera (b).
- (4) Nimic din prezentul articol nu împiedică un stat membru să prezinte statului membru pe teritoriul căruia se află stația terestră o cerere de interceptare legală a telecomunicațiilor în conformitate cu articolul 18, în special atunci când nu există un intermediar în statul membru solicitant.

Articolul 20

Interceptarea telecomunicațiilor fără asistența tehnică a altui stat membru

- (1) Fără a aduce atingere principiilor generale de drept internațional, precum și dispozițiilor articolului 18 alineatul (2) litera (c), obligațiile prevăzute de prezentul articol se aplică ordinelor de interceptare date sau autorizate de către autoritatea competentă a unui stat membru în cadrul anchetelor penale care prezintă caracteristicile unei anchete efectuate atunci când s-a săvârșit o infracțiune determinată, inclusiv tentativele în măsura în care ele sunt incriminate în dreptul intern, în scopul identificării și al arestării, al acuzării, al urmăririi sau al judecării responsabililor.

(2) Când autoritatea competentă a unui stat membru care efectuează interceptarea („stat membru interceptant”) a autorizat, în vederea unei anchete penale, interceptarea telecomunicațiilor și când adresa de telecomunicație a persoanei supuse interceptării specificată în ordinul de interceptare este utilizată pe teritoriul altui stat membru („stat membru notificat”) a cărui asistență tehnică nu este necesară pentru efectuarea acestei interceptări, statul membru interceptant informează statul membru notificat cu privire la interceptare:

- (a) înaintea interceptării, în cazul în care el știe deja în momentul ordonării interceptării că persoana supusă interceptării se află pe teritoriul statului notificat;
- (b) în celelalte cazuri, imediat ce își dă seama că persoana supusă interceptării se află pe teritoriul statului membru notificat.

(3) Informațiile notificate de către statul membru interceptant trebuie, în special, să:

- (a) indice autoritatea care ordonă interceptarea;
- (b) confirme că un ordin legal de interceptare a fost emis în cadrul unei anchete penale;
- (c) conțină informații care permit identificarea persoanei supuse interceptării;
- (d) indice infracțiunea care face obiectul anchetei;
- (e) menționeze durata probabilă a interceptării.

(4) Dispozițiile menționate în continuare se aplică atunci când un stat membru primește o notificare în conformitate cu alineatele (2) și (3).

(a) Imediat ce a primit informațiile enumerate la alineatul (3), autoritatea competentă a statului membru notificat răspunde fără întârziere, și în cel mult nouăzeci și șase de ore statului membru interceptant, pentru:

- (i) a permite executarea sau continuarea interceptării. Statul membru notificat își poate da consimțământul sub rezerva tuturor condițiilor care ar trebui respectate într-o cauză națională similară;
- (ii) a solicita ca interceptarea să nu fie efectuată sau să fie întreruptă atunci când nu este autorizată în conformitate cu dreptul intern al statului membru notificat, sau pentru motivele menționate la articolul 2 din Convenția europeană de asistență judiciară. Atunci când statul membru notificat impune această cerință, el trebuie să-și motiveze decizia în scris;
- (iii) a solicita, în cazurile menționate la punctul (ii), ca datele interceptate în timp ce persoana interceptată se afla pe teritoriul său să nu poată fi utilizate sau să nu poată fi utilizate decât în condițiile specificate de el. Statul membru notificat informează statul membru interceptant asupra motivelor care justifică aceste condiții;
- (iv) a cere, în acord cu statul membru interceptant, ca termenul inițial de nouăzeci și șase de ore să fie prelungit cu o scurtă perioadă care nu poate depăși opt zile, pentru a se îndeplini procedurile interne impuse de legislația internă. Statul membru notificat informează în scris statul membru interceptant asupra motivelor care, ținând seama de legislația sa, justifică cererea de prelungire a termenului.

(b) Cât timp statul notificat nu a luat o decizie în conformitate cu litera (a) punctul (i) sau punctul (ii), statul membru interceptant:

- (i) poate continua interceptarea și
- (ii) nu poate utiliza datele deja interceptate, decât:
 - dacă s-a stabilit altfel între statele membre respective sau
 - pentru a lua măsuri urgente în scopul prevenirii unui pericol grav și iminent pentru securitatea publică. Statul membru notificat este în acest caz informat cu privire la utilizarea acestor date și la motivele care o justifică.

(c) Statul membru notificat poate solicita un rezumat al faptelor și orice informație complementară care îi sunt necesare pentru a-i permite să decidă dacă interceptarea ar fi autorizată într-o cauză națională similară. O asemenea solicitare nu afectează cu nimic aplicarea literei (b), cu excepția cazului în care s-a convenit altfel între statul membru notificat și statul membru interceptant.

- (d) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că un răspuns este furnizat în termen de nouăzeci și șase de ore. În acest scop, ele desemnează puncte de contact, care trebuie să funcționeze douăzeci și patru de ore din douăzeci și patru, și le menționează în declarația lor în conformitate cu articolul 24 alineatul (1) litera (e).
- (5) Statul membru notificat tratează informațiile comunicate în temeiul alineatului (3) în mod confidențial în conformitate cu legislația internă.
- (6) Când statul membru interceptant apreciază că informațiile care trebuie comunicate în conformitate cu alineatul (3) sunt deosebit de sensibile, le poate transmite autorității competente prin intermediul unei autorități specifice, atunci când există un acord bilateral în acest sens între statele membre respective.
- (7) În momentul notificării menționate la articolul 27 alineatul (2), sau în orice alt moment ulterior, un stat membru poate declara că nu este necesar să i se furnizeze informațiile privind interceptările astfel cum prevede prezentul articol.

Articolul 21

Răspunderea pentru costurile angajate de operatorii instalațiilor de telecomunicații

Cheltuielile angajate de operatorii instalațiilor de telecomunicații sau de furnizorii de servicii în scopul executării cererilor menționate la articolul 18 sunt suportate de statul membru solicitant.

Articolul 22

Înțelegeri bilaterale

Nici o dispoziție din cuprinsul prezentului titlu nu se opune încheierii unor acorduri bilaterale sau multilaterale între statele membre în scopul facilitării exploatării posibilităților tehnice prezente și viitoare în materie de interceptare legală a telecomunicațiilor.

TITLUL IV

Articolul 23

Protecția datelor cu caracter personal

- (1) Datele cu caracter personal comunicate în conformitate cu prezenta convenție pot fi utilizate de către statul membru căruia îi sunt transmise:
- (a) în scopul procedurilor cărora li se aplică prezenta convenție;
 - (b) în scopul altor proceduri judiciare sau administrative în legătură directă cu procedurile prevăzute la litera (a);
 - (c) în scopul prevenirii unui pericol grav și iminent pentru securitatea publică;
 - (d) în oricare alt scop, numai după consimțământul prealabil al statului membru care a transmis datele, cu excepția cazului în care statul membru respectiv a obținut acordul persoanei în cauză.
- (2) Prezentul articol se aplică, de asemenea, datelor cu caracter personal care nu au fost comunicate, ci obținute în alt mod în conformitate cu prezenta convenție.
- (3) După caz, statul membru care a transmis datele cu caracter personal poate cere statului membru căruia i-au fost transmise datele să-l informeze asupra utilizării lor.
- (4) Când sunt impuse condiții privind utilizarea datelor cu caracter personal în conformitate cu articolul 7 alineatul (2), cu articolul 18 alineatul (5) litera (b), cu articolul 18 alineatul (6) sau cu articolul 20 alineatul (4), aceste condiții prevalează asupra dispozițiilor prezentului articol. În absența unor astfel de condiții, se aplică dispozițiile prezentului articol.
- (5) Dispozițiile articolului 13 alineatul (10) prevalează asupra celor din prezentul articol în ceea ce privește informațiile obținute în conformitate cu articolul 13.

(6) Prezentul articol nu se aplică datelor cu caracter personal obținute de un stat membru în conformitate cu prezenta convenție și care provin din acel stat membru.

(7) În momentul semnării convenției, Luxemburgul poate să declare că, atunci când date cu caracter personal sunt comunicate altui stat membru de către Luxemburg în conformitate cu prezenta convenție, se aplică următoarele dispoziții:

Luxemburgul poate, sub rezerva dispozițiilor alineatului (1) litera (c), de la caz la caz, să ceară, cu excepția cazului în care statul membru respectiv a obținut consimțământul persoanei în cauză, ca datele cu caracter personal să nu poată fi utilizate în scopurile prevăzute la alineatul (1) literele (a) și (b) decât cu acordul prealabil al Luxemburgului, în cadrul procedurilor pentru care el ar fi putut refuza sau limita transmiterea sau utilizarea datelor cu caracter personal în conformitate cu dispozițiile prezentei convenții sau ale instrumentelor prevăzute la articolul 1.

Dacă, într-un anumit caz, Luxemburgul refuză să-și dea consimțământul pentru o cerere a unui stat membru în conformitate cu dispozițiile alineatului (1), el trebuie să-și motiveze decizia în scris.

TITLUL V

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 24

Declarații

(1) În momentul notificării prevăzute la articolul 27 alineatul (2), fiecare stat membru indică, într-o declarație, autoritățile care, pe lângă cele deja indicate în Convenția europeană privind asistența judiciară reciprocă și în Tratatul Benelux, sunt competente pentru aplicarea prezentei convenții și aplicarea, între statele membre, a dispozițiilor privind asistența judiciară reciprocă în materie penală din instrumentele prevăzute la articolul 1 alineatul (1), și în special:

- (a) autoritățile administrative competente în sensul articolului 3 alineatul (1), dacă este cazul;
 - (b) una sau mai multe autorități centrale pentru aplicarea articolului 6, precum și autoritățile competente pentru a trata cererile menționate la articolul 6 alineatul (8) literele (a) și (b);
 - (c) autoritățile de poliție sau vamale competente pentru aplicarea articolului 6 alineatul (5), dacă este cazul;
 - (d) autoritățile administrative competente pentru aplicarea articolului 6 alineatul (6), dacă este cazul și
 - (e) autoritatea sau autoritățile competente pentru aplicarea articolelor 18 și 19 și a articolului 20 alineatele (1)-(5).
- (2) Declarația făcută în conformitate cu alineatul (1) poate fi modificată în orice moment, integral sau parțial, pe aceeași cale.

Articolul 25

Rezerve

Prezenta convenție nu poate face obiectul nici unei rezerve, cu excepția celor prevăzute în mod expres.

Articolul 26

Aplicarea teritorială

Prezenta convenție se aplică Gibraltarului imediat ce aplicarea Convenției europene privind asistența judiciară reciprocă este extinsă la Gibraltar.

Regatul Unit avertizează în scris președintele Consiliului că dorește să aplice convenția insulelor Anglo-Normande și insulei Man ca urmare a extinderii aplicării Convenției europene privind asistența judiciară reciprocă la aceste teritorii. Consiliul hotărăște în unanimitate cu privire la această cerere.

*Articolul 27***Intrarea în vigoare**

- (1) Prezenta convenție este supusă adoptării de către statele membre, în conformitate cu normele lor constituționale.
- (2) Statele membre notifică Secretarului general al Consiliului Uniunii Europene îndeplinirea procedurilor cerute de normele lor constituționale pentru adoptarea prezentei convenții.
- (3) Prezenta convenție intră în vigoare după nouăzeci de zile de la notificarea prevăzută la alineatul (2), de către statul, membru al Uniunii Europene în momentul adoptării de către Consiliu a actului de elaborare a prezentei convenții, care procedează al optulea la îndeplinirea acestei formalități, în cele opt state membre interesate.
- (4) Orice notificare făcută de un stat membru după primirea celei de-a opta notificări prevăzută la alineatul (2) are ca efect faptul că, după nouăzeci de zile de la această notificare ulterioară, prezenta convenție intră în vigoare între acest stat membru și statele membre pentru care convenția a intrat deja în vigoare.
- (5) Înaintea intrării în vigoare a convenției în conformitate cu alineatul (3), fiecare stat membru poate, atunci când procedează la notificarea prevăzută la alineatul (2) sau în orice moment după această notificare, să declare că prezenta convenție se aplică în raporturile sale cu statele membre care au făcut aceeași declarație. Aceste declarații produc efecte după nouăzeci de zile de la data depunerii lor.
- (6) Prezenta convenție se aplică procedurilor de asistență inițiate după data la care a intrat în vigoare, sau se aplică în conformitate cu alineatul (5), între statele membre interesate.

*Articolul 28***Aderarea unor noi state membre**

- (1) Poate adera la prezenta convenție orice stat care devine membru al Uniunii Europene.
- (2) Textul prezentei convenții în limba statului aderent, elaborat de către Consiliul Uniunii Europene, este autentic.
- (3) Instrumentele de aderare sunt depuse la depozitar.
- (4) Prezenta convenție intră în vigoare, pentru orice stat care aderă la ea după nouăzeci de zile de la depunerea instrumentului său de aderare, sau la data intrării sale în vigoare, în cazul în care aceasta nu a intrat încă în vigoare în momentul expirării perioadei respective de nouăzeci de zile.
- (5) În cazul în care prezenta convenție nu a intrat încă în vigoare în momentul depunerii instrumentului lor de aderare, articolul 27 alineatul (5) se aplică statelor aderente.

*Articolul 29***Intrarea în vigoare pentru Islanda și Norvegia**

- (1) Fără a aduce atingere articolului 8 din Acordul încheiat între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei în ceea ce privește asocierea acestor două state la punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea *acquis*-ului Schengen („Acordul de asociere”), dispozițiile prevăzute la articolul 2 alineatul (1) intră în vigoare pentru Islanda și Norvegia după nouăzeci de zile de la primirea, de către Consiliu și Comisie, a informațiilor prevăzute la articolul 8 alineatul (2) din Acordul de asociere privind respectarea cerințelor lor constituționale, în relațiile lor respective cu orice stat membru pentru care această convenție a intrat deja în vigoare în temeiul articolului 27 alineatul (3) sau alineatul (4).
- (2) Orice intrare în vigoare a prezentei convenții pentru un stat membru după data intrării în vigoare a dispozițiilor menționate la articolul 2 alineatul (1), pentru Islanda și Norvegia, face aceste dispoziții aplicabile și în relațiile dintre acest stat membru și Islanda și dintre acest stat membru și Norvegia.
- (3) În orice caz, dispozițiile prevăzute la articolul 2 alineatul (1) nu obligă Islanda și Norvegia înainte de data care va fi stabilită în conformitate cu articolul 15 alineatul (4) din Acordul de asociere.

(4) Fără a aduce atingere alineatelor (1), (2) și (3), intrarea în vigoare a dispozițiilor menționate la articolul 2 alineatul (1) pentru Islanda și Norvegia are loc cel târziu la data intrării în vigoare a prezentei convenții pentru al cincisprezecelea stat, membru al Uniunii Europene în momentul adoptării de către Consiliu a actului de elaborare a prezentei convenții.

Articolul 30

Depozitarul

(1) Secretarul general al Consiliului Uniunii Europene este depozitarul prezentei convenții.

(2) Depozitarul publică în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene* situația adoptărilor și a aderărilor, declarațiile și rezervele, precum și orice altă notificare cu privire la prezenta convenție.

Hecho en Bruselas, el veintinueve de mayo de dos mil, en un ejemplar único, en lenguas alemana, danesa, española, finesa, francesa, griega, inglesa, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa y sueca, cuyos textos son igualmente auténticos y que será depositado en los archivos de la Secretaría General del Consejo de la Unión Europea. El Secretario General remitirá una copia certificado del mismo a cada Estado miembro.

Udfærdiget i Bruxelles den niogtyvende maj to tusind i ét eksemplar på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, irsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed; de deponeres i arkiverne i Generalsekretariatet for Den Europæiske Union. Generalsekretæren fremsender en bekræftet kopi heraf til hver medlemsstat.

Geschehen zu Brüssel am neunundzwanzigsten Mai zweitausend in einer Urschrift in dänischer, deutscher, englischer, finnischer, französischer, griechischer, irischer, italienischer, niederländischer, portugiesischer, schwedischer und spanischer Sprache, wobei jeder Wortlaut gleichermaßen verbindlich ist; die Urschrift wird im Archiv des Generalsekretariats des Rates der Europäischen Union hinterlegt. Der Generalsekretär übermittelt jedem Mitgliedstaat eine beglaubigte Abschrift dieser Urschrift.

Έγινε στις Βρυξέλλες στις είκοσι εννέα Μαΐου δύο χιλιάδες σε ένα μόνο αντίτυπο στην αγγλική, γαλλική, γερμανική, δανική, ελληνική, ιρλανδική, ισπανική, ιταλική, ολλανδική, πορτογαλική, σουηδική και φινλανδική γλώσσα, και όλα τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά. Η σύμβαση κατατίθεται στο αρχείο της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο Γενικός Γραμματέας διαβιβάζει ακριβές επικυρωμένο αντίγραφο σε κάθε κράτος μέλος.

Done at Brussels on the twenty-ninth day of May in the year two thousand in a single original in the Danish, Dutch, English, Finnish, French, German, Greek, Irish, Italian, Portuguese, Spanish and Swedish languages, all texts being equally authentic, such original being deposited in the archives of the General Secretariat of the Council of the European Union. The Secretary-General shall forward a certified copy thereof to each Member State.

Fait à Bruxelles, le vingt-neuf mai deux mille, en un exemplaire unique, en langues allemande, anglaise, danoise, espagnole, finnoise, française, grecque, irlandaise, italienne, néerlandaise, portugaise et suédoise, les textes établis dans chacune de ces langues faisant également foi, lequel est déposé dans les archives du secrétariat général du Conseil de l'Union européenne. Le secrétaire général en fait parvenir une copie certifiée à chaque État membre.

Arna dhéanamh sa Bhruiséil, an naoú lá is fiche de Bhealtaine sa bhliain dhá mhíle i scríbhinn bhunaidh amháin sa Bhéarla, sa Danmhairgis, san Fhionlainnis, sa Fhraincis, sa Ghaeilge, sa Ghearmáinis, sa Ghréigis, san Iodáilis, san Ollainnis, sa Phortaingéilis, sa Spáinnis agus sa tSualainnis, agus comhúdarás ag gach ceann de na téacsanna sin; déanfar an scríbhinn bhunaidh sin a thaisceadh i gcartlann Ardrúnaíocht Chomhairle an Aontais Eorpaigh. Díreoidh an tArdrúnaí cóip fhíordheimhnithe de chuig gach Ballstát.

Fatto a Bruxelles, addì ventinove maggio duemila, in un esemplare unico nelle lingue danese, finlandese, francese, greca, inglese, irlandese, italiana, olandese, portoghese, spagnola, svedese e tedesca, ciascuna di esse facente ugualmente fede, depositato negli archivi del segretariato generale del Consiglio dell'Unione europea. Il segretario generale ne trasmette una copia certificata conforme a ogni Stato membro.

Gedaan te Brussel, de negenentwintigste mei tweeduizend, in één exemplaar, in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Finse, de Franse, de Griekse, de Ierse, de Italiaanse, de Nederlandse, de Portugese, de Spaanse en de Zweedse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek, dat wordt neergelegd in het archief van het secretariaat-generaal van de Raad van de Europese Unie. De secretaris-generaal zendt een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift daarvan toe aan elke lidstaat.

Feito em Bruxelas, aos vinte e nove de Maio de dois mil num único exemplar, nas línguas alemã, dinamarquesa, espanhola, finlandesa, francesa, grega, inglesa, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa e sueca, todos os textos fazendo igualmente fé, o qual será depositado nos arquivos do Secretariado-Geral do Conselho da União Europeia. O secretário-geral remeterá dele uma cópia autenticada a cada Estado-Membro.

Tehty Brysselissä kahdentenäkymmenentenäyhdeksäntenä päivänä toukokuuta vuonna kaksituhatta yhtenä ainoana alkuperäiskappaleena englannin, espanjan, hollannin, iirin, italian, kreikan, portugalin, ranskan, ruotsin, saksan, suomen ja tanskan kielellä, jonka kullakin kielellä laadittu teksti on yhtä todistusvoimainen, ja se talletetaan Euroopan unionin neuvoston pääsihteeristön arkistoon. Pääsihteeri toimittaa oikeaksi todistetun jäljennöksen yleissopimuksesta jokaiselle jäsenvaltiolle.

Som skedde i Bryssel den tjugonionde maj tjugohundra i ett enda exemplar på danska, engelska, finska, franska, grekiska, iriska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska språken, varvid varje text äger samma giltighet, och detta exemplar skall deponeras i arkivet hos generalsekretariatet för Europeiska unionens råd. Generalsekreteraren skall överlämna en bestyrkt kopia därav till varje medlemsstat.

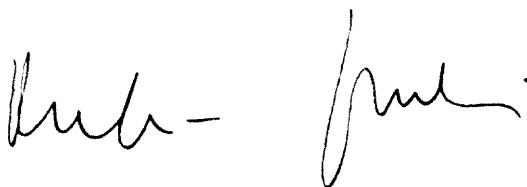
Pour le gouvernement du Royaume de Belgique
Voor de regering van het Koninkrijk België
Für die Regierung des Königreichs Belgien

For regeringen for Kongeriget Danmark

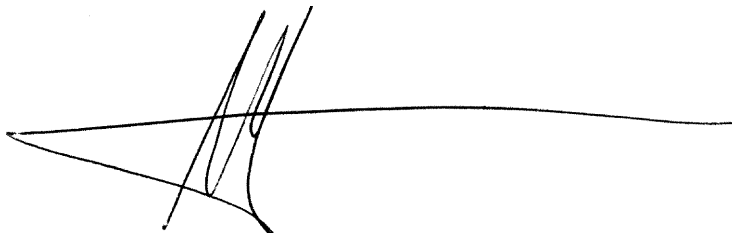
Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

Για την κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

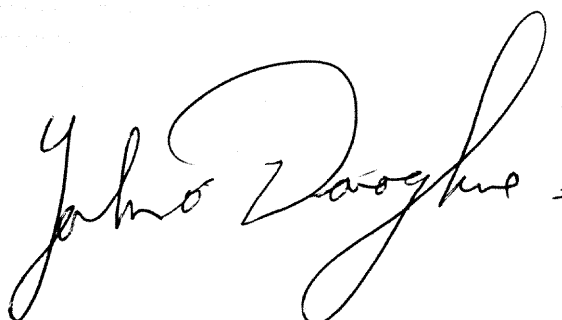
Por el Gobierno del Reino de España

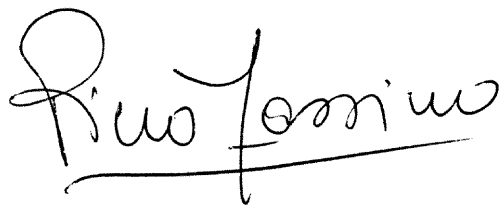
Pour le gouvernement de la République française

Filippo Guipon

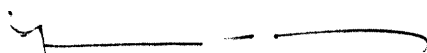
Thar ceann Rialtas na hÉireann
For the Government of Ireland

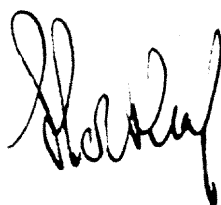
Per il governo della Repubblica italiana

A handwritten signature in black ink, reading "Rino Formica". The signature is written in a cursive style with a horizontal line underneath the name.

Pour le gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg

A handwritten signature in black ink, consisting of a stylized initial followed by a horizontal line.

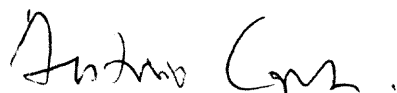
Voor de regering van het Koninkrijk der Nederlanden

A handwritten signature in black ink, reading "H. de Koning". The signature is written in a cursive style.

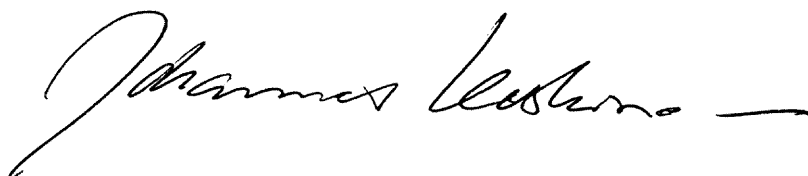
Für die Regierung der Republik Österreich

A handwritten signature in black ink, reading "H. Peter Holm". The signature is written in a cursive style.

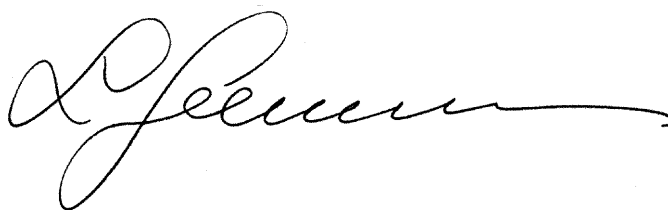
Pelo Governo da República Portuguesa

Suomen hallituksen puolesta
På finska regeringens vägnar

På svenska regeringens vägnar

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

Declarația Consiliului privind articolul 10 alineatul (9)

Când ia în considerare adoptarea unui instrument prevăzut la articolul 10 alineatul (9), Consiliul ține seama de obligațiile statelor membre în conformitate cu Convenția europeană pentru drepturile omului.

Declarația Regatului Unit privind articolul 20

Prezenta declarație a Regatului Unit face parte integrantă din convenție:

În Regatul Unit, articolul 20 se aplică în cadrul mandatelor de interceptare emise de către Secretarul de stat responsabil cu serviciile de poliție sau de către serviciul vamal al Regatului Unit („HM Customs & Excise”) în cazurile în care, în conformitate cu dreptul intern în materie de interceptare a comunicațiilor, mandatul este emis pentru a ancheta infracțiuni grave. Acesta se aplică, de asemenea, mandatelor emise de serviciul de securitate („Security Service”) în cazurile în care, în conformitate cu dreptul intern, el acționează în cadrul unei anchete care prezintă caracteristicile descrise la articolul 20 alineatul (1).
